

KREV

CECIL duCILLE

Bůh nám dal zbraně, s nimiž máme bojovat Jeho bitvy. Povězme si něco o nejmocnější z nich. Jmenuje se Krev Beránka. Chci vám hned na úvod vyznat, že jsem nevěděl, že krev je zbraň. Nevěděl jsem, co mám v rukou! Znal jsem píseň, kde se zpívá: „Ta krev, která mě očišťuje, nikdy neztratí svou moc!“ Nevěděl jsem však, že třímám v rukou tu nejmocnější zbraň z celého Božího arzenálu. Když se lidé v letniční církvi vyděsí, začnou vyznávat: „krev, krev, krev, krev...“ To ale ďábla nerozhodí. Mu-

Jestli ses ještě
neprocvičil
v užívání krve, jsi
stále ještě dítě a v
reálné bitvě
nezvítězíš.

síme pochopit, jak krev používat. A neříkejte, že si počkáte, až se dostanete do bitevní vřavy. Její použití si musíte osvojit předtím. Když se dostanete do armádního výcvikového tábora, učíte se tam mimo jiné střílet. Jestli ses ještě neprocvičil v užívání krve, jsi stále ještě dítě a v reálné bitvě nezvítězíš. Nás však čeká v tomto posledním čase válka, válka proti těm nejhorším duchům, kteří kdy chodili po zemi.

Přemýšleli jste někdy nad tím, proč je krev naší zbraní? Víte, Bůh skryl do krve tajemství – život, který je v Něm. Vložil život do rudé tekutiny a tu do člověka. A prohlásil: „Nezabiješ člověka! Každý, kdo zabije druhého, přijde o život.“ Někteří mezi námi jsou jako holubice. Nevěří v kolektivní trest. Nicméně Bůh v něj věří! Důvodem je směna, život za život. Za každou nevinou krev, která byla prolita, bude odplaceno. Když je prolita, na zemi dopadne kletba. Bůh vám dal moc krve, abyste mohli očistit zemi od prokletí. Dám vám malý příklad: Pokud přijdete někdy do hotelového pokoje, kde byla prolita neviná krev, modlete se a přikažte očištění! Zrušte prokletí mocí krve Ježíše, a budete spát v klidu.

Teď si představte, že máte pušku, ale nejsou v ní žádné náboje. Puška musí být nabitá! Víte, jak ji nabít? Abyste mohli se zbraní krve efektivně zacházet, musíte ji mít v sobě zabudovanou. Nejdříve ji dostaňte do své mysli. O to, jak se dostane do srdce, se nemusíte starat. Cokoliv je v mysli, dostane se i do srdce. Musíte znovu a znovu číst všechny pasáže o krvi z Písma, číst opakovaně všechny fáze ukřižování, dokud se nedostanou do vaší mysli. Učte se je zpaměti a pak o nich přemýšlejte. Když to uděláte, budou vám podvědomě přicházet na mysl a v čase potřeby za vás bojovat. Jakmile sklouznou do srdce, automaticky je vytáhnete. Bude to jako reflex. Jinými slovy, v čase potřeby Boží duch zaktivuje vaši zbraň.

Mladické žádosti
spolehlivě zničí
Boží moc ve vašem
životě a službě.

Když jsem byl mladý křesťan, hodně jsem se modlil a postil. Někdy jednadvacet dní, někdy deset či dva týdny, jednou čtyřicet dní. Mám pocit, že jsem se téměř stále postil.

Musel jsem, měl jsem spousty tužeb a špatných tělesných žádostí, které jsem nenáviděl! Jednou se mě jeden mladík zeptal: „Bratře Ceci, myslíš, že budu muset bojovat s žádostmi celý svůj život?“ Odpověděl jsem: „Ne, nebudeš. Zbavil jsem se toho už zamlada, i ty se z toho můžeš dostat ještě mladý.“ Co říká Bible o mladických žádostech? „Utíkej!“ Protože „uteč“ znamená „prchni pryč“, musíš utéct! V 2. Timoteovi 2:22 je psáno: „*Mladěných pak žádostí utíkej...*“ a v 1. Petrově 2:11: „*abyste ... zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytěrují proti duši.*“ Mladické žádosti spolehlivě zničí Boží moc ve vašem životě a službě. Zbavil jsem se jich už zamlada díky Bohu, který mě vycvičil. Nechodil jsem do biblické školy. On sám mě vyučil skrze konkrétní životní zkušenosti. Proto i já chci vytrénovat vás, a tak vás připravit na největší bitvu vašeho života.

Jednoho dne ke mně Ježíš přišel a řekl: „Pojď se mnou. Chci ti ukázat Golgatu.“ Je to něco, co nikdy v životě nezapomenu. Provedl mě krok za krokem ukřižováním. Od chvíle, kdy Mu zasadili první ránu, kdy Jej centurion udeřil pěstí do obličeje, až po ukřižování. Po tomto úderu jsme prošli bičováním, kdy byla prolita první krev. Bičovali Jej římskou

devíticásou kočkou (typ biče). Úplně vám rozseká záda. Jakmile kočka zasáhne záda, trhá je až na maso.

Býval jsem asistentem prokurátora u soudního dvora na Jamajce. V těch dobách bylo bičování formou trestu pro některé těžké zločince. Používali také devíticásou kočku. Byl to kožený bič rozdělený na devět pramenů, na konci každého byla přišitá olověná kulička. Kdekoliv se kulička dotkla kůže, zanechala krvavou ránu, která nebyla na povrchu patrná. Když vás udeřili do zad, zasadili vám devět ran. Mnozí z těch, kdo prošli tímto trestem, byli postiženi do konce života. Měli jsme jednoho zvlášť silného policistu, říkali jsme mu Stanko. Když on dostal příkaz, aby vykonal trest, potrestaný byl vyřízený. Když se jednalo o člověka, který někoho znásilnil, policisté si to bití do zad opravdu užili. Můžete si být jisti, že ten člověk už nikdy v životě nikoho neznásilnil. Devíticásá kočka strhala kůži z Ježíšových zad. Do takto obnažených ran někdy sypali sůl či lili ocet.

Byli jsme
uzdraveni hned
poté, co byla
prolita první
krev.

Díky zkušenostem ze soudního prostředí jsem nedokázal pochopit, jak mohl Ježíš dostat 39 ran devíticásou kočkou a ještě být schopen vyjít na Golgotu... Ale byl. Byl výjimečný. Každý jiný by zemřel dříve, než by se dostal ke kříži. To bylo také satanovým záměrem. Ježíš ale nesl kříž navzdory.

Bičování prolilo první krev. Zeptal jsem se Ježíše: „Proč prorok Izaiáš říká, že jsme uzdraveni Jeho ranami? Proč ranami?“ Hned mi na to odpověděl. Byli jsme uzdraveni hned poté, co byla prolita první krev. Stál jsem tam, viděl krev, sledoval bičování a údery. Jeho ranami!!!

Pak vzali trní a upletli z něj korunu. Je takový druh trnitého keře s dlouhými ostny, z něž se dá taková koruna uplést. Někteří ten keř nazývají trnová koruna, jiní jeruzalémské trní. Udělali trnovou korunu a vložili ji na Jeho hlavu. Někdo vzal hůl a bil Jej po hlavě (Mt 27:29–30). V Božím slově je psáno, že budou holí bít pastýře. Udeřil Ho do hlavy, a tím mu zarazil korunu i s trny do hlavy jako jehelníček – probodla Mu

kůži na hlavě. Když Mu trny poranily hlavu, krev jako pot Mu stékala po tváři. Pokud jste si někdy kladli otázku, jak se Mu mohla koruna udržet na hlavě, i když visel na kříži, tohle je odpověď – jehelníčkový efekt.

Krev je váš život!

Říkám jen to, co mi Ježíš ukázal. Musím číst výčet všech fází Ježíšova ukřižování, porozumět, jak byla krev prolita, a vrýt si je do paměti a do srdce. Když se jako církve scházíme, měli bychom si připomínat Jej a Jeho krev (1Kor 11:24–26). Tudíž si to připomínejte. Jsou to Bohem stvořené hradby, které ochrání naši mysl. Jsme duševní stvoření a není třeba od toho nějak utíkat. Jsou některé věci, které se musí stát v naší mysli, abychom byli připraveni chodit v Bohu.

Když byla Jeho hlava raněna, krev se řinula po Jeho tváři až na bradu. Pak mi ukázal všechno týrání, kterým musel projít. Řekl mi, že Jej nejvíce ponížilo, když Mu někdo plivl do tváře a On si ani nemohl otřít tvář, protože měl spoutané ruce. Jindy Mu zase někdo hrozil rukou a volal: „Ukřižuj ho! Ukřižuj!” Zdvihla se proti Němu ruka, kterou uzdravil.

Prošel jsem s Ježíšem celým soužením až ke kříži. Oblékli Ho do rudého pláště a posmívali se Mu a nechali Jej nést kříž. Ježíš byl tesař, byl zvyklý nosit dřevo na svých ramenou. Tohle dřevo ale mělo tvar kříže. Mnozí říkají: „Byl to jen trám, jedno rovné břevno!” Nic takového! Viděl jsem kříž. Ukázal mi ponižování po cestě i to, jak pod jeho tíhou padl. Když padl, musíme si uvědomit, že to nebylo v Jeho silách jej nést. Bůh určil, že padne, aby Mu mohl Šimon z Kyrény pomoci.

Co se týče ukřižování, běžně museli římsí vojáci použít násilí, aby člověka mohli přibít. Ježíš si sám lehl na kříž. Bible říká, že byl jako beránek vedený na porážku a ovce, když ji stříhají, neotevřel ani svá ústa (Iz 53:7). Vzali velký rezavý hřeb a probili Mu dlaň. Vzali druhý a probili druhou. Vložili nohy na sebe a probili je dalším hřebem. Po celou tu dobu Bůh chránil každou kost. Hřeb prošel mezi kostmi. Nikdy se žádné nedotkli. Bible říká, že žádná kost nebyla zlomena (Žalm 34:21, Jan 19:33).

Když vsunuli kříž do připravené díry, poklesl na rukou a hlava se Mu naklonila doleva. Krev tekla po pažích na ramena a kolem ramenních

jamek dolů po těle. Také Mu vytékala z nohou a tekla dolů až k patě kříže. Bičování způsobilo, že se Mu nahrnula krev a voda do oblasti žaludku. Římský voják přistoupil a vrazil Mu meč do boku mezi žebry až do srdce. Tak se ujistil, že je Ježíš skutečně mrtev. A tak Mu krev vytekla také z boku. Krev a voda vytekla z Jeho boku.

Tím, co provedli, vykonali vše dle Božího slova, tak se naplnila Písma. Proto musela být vylita veškerá krev. Podobné je to se zvířaty. Když zabijete zvíře, pověsíte je, abyste je odkrvili, a pak je stáhnete z kůže. Ježíšova krev vytekla všechna, možná se divíte, proč všechna. Bůh měl totiž tajemství. Když krev Ježíše opustila tělo, získal Boží duch zbraň, kterou mohl použít. Písmo říká, že krev Ježíše Krista má více moci, více slávy než krev přirozeného beránka. Mojžíš zabil beránky, vzal krev a namazal jí nadpraží u dveří. Když přišli zlí duchové, nemohli těmi dveřmi vstoupit (Ex 12:23) kvůli Boží slávě, která zářila ze dveří. Co to znamená pro nás? Když krev beránků s vírou člověka mohla mít takovou moc, co to mluví o krvi Ježíše Krista?! Je dokonalou zbraní k porážce satana.

Na kříži se stala ještě jedna důležitá věc. Víte, když Bůh stvořil člověka, položil jej na zem, panáka z hlíny, a pak vydal sám sebe do hlíny. Bible říká, že dechl. Jak jinak je možné popsat lidským jazykem, pochopitelným člověku, co je to „vydechnout Boha“. Ano, Bůh vydechl sám sebe do člověka. Když Ježíš visel na kříži a vydal poslední výkřik, vydechl Boha, který byl v Něm. A vše, co zůstalo viset na kříži, byl pouhý člověk bez Boha. Bible říká, že skály pukaly, země se chvěla a celý svět se trásl. Chrátová opona se roztrhla. Myslím si, že to bylo zemětřesení, které otřásl celým světem. Jedna věc, která vyšla s tím výkřikem, byl příkaz ke vzkříšení. Mrtví v Kristu se otřáslí ve svých hrobech, a když Ježíš vstal z mrtvých, vyšli a šli ulicemi Jeruzaléma.

V Bibli je řečeno, že beránek k oběti za hřích má být spálen ohněm za táborem (Ex 29:14, Žid 13:11). Ježíš Kristus proto měl ještě jednu povinnost – musel jít do pekla. Všichni svatí, kteří zemřeli před Ním, museli jít do pekla. Byl tam Adam, Ábel, Abraham, David a ostatní. Ježíš musel do pekla, aby je vysvobodil. Kdyby tam nešel Ježíš, skončil bych tam já. Mzdou hříchu je smrt, musel zaplatit za mou smrt! Cena nebyla plně zaplácena, dokud ji nezaplatil v pekle. Šel tam a zaplatil.

Tak jsem se, bratří, naučil krvi. Poté, co jsem četl záznamy v Písmu a ty se dostaly do mé mysli, staly se trvalým základem v mém srdci. Velikou horou v mé duši.

Vy také potřebujete mít v sobě trvalý základ krve, protože krev je váš život! Bůh řekl, že my, kdo jsme v posledních dnech, budeme bojovat poslední bitvu, pro niž potřebujeme všechny zbraně našeho boje. Přemýšlejte o krvi Ježíše Krista. A vyznejte: „To je mé vysvobození.” – „Prolil svou krev kvůli mé duši!” Když budete čelit d'áblu a začnete vzývat krev Ježíše Krista, aby přišla, vysvobodila vás a přikryla vás, energie z nebes sestoupí a přikryje vás. Odvane pryč každého d'ábla. Před krví Ježíše Krista neobstojí žádný d'ábel z pekla, ani sám satan!